

4. Pavlenko, O. (2013), Methodical bases for jazz improvisation of the future teacher of music, *Aktualni pytannia mystetskoï pedahohiky* [Current issues of artistic pedagogy], Vol. 2, Khmelnytskyi, pp. 91–95. (in Ukrainian).
5. Soboleva, O. (2015), Formation of vocal-performing qualities in vocal classes, *Tradytsii ta novatsii u vyshchii arkhitekturno-khudozhnii osviti* [Traditions and innovations in higher architectural and artistic education], Issue 1, Kharkiv, pp. 46–50. (in Ukrainian).
6. Chernova, O. (2014), Preparation of the novice singing vocalist for concert and performing activities, *Pedagogicheskoe obrazovanie v Rossii* [Pedagogical Education in Russia], vol. 12, Ekaterinburg, pp. 227–231. (in Russian).
7. Manning, B. Light and right is better than strong and wrong. Electronic resource, available at: <http://www.brettmanningstudios.com/about/>.
8. Vendera, J. (2008), *Raise your voice*, USA, Vendera publishing. (in English).
9. Williams, G. (2007), *The Singing Voice Of Your Dreams Is Inside You*. Electronic resource, available at: <http://www.become-a-singing-master.com/support-files/voiceofdreams.pdf>. (in English).

УДК 785.161

**Наталія Регеша
Лілія Остапенко
Наталія Ковмір**

СПЕЦИФІКА ТВОРЧОГО ПІДХОДУ А CAPELLA КОЛЕКТИВУ PENTATONIX

У статті висвітлено специфіку творчого методу американського вокального колективу Pentatonix. Окреслено, що основою його репертуару є кавер-версії класичних творів, народних пісень та поп-хітів. Визначено такі риси методу цього гурту, як увага до драматургії творів, наявність власних розробок, поєднаних з відомим матеріалом, прагнення до оновлення фактури в піснях, що спрямоване на розкриття потенційних можливостей оригінальної версії. Оцінено, що висока вокальна майстерність, ретельність у створенні аранжувань, вміння оперувати новими технологіями опрцювання звуку робить їх творчість гідною для наслідування при вихованні молодих виконавців.

Ключові слова: вокал, а capella, Pentatonix, фактура, інтерпретація, кавер-версія.

**Наталія Регеша
Лілія Остапенко
Наталія Ковмір**

СПЕЦИФИКА ТВОРЧЕСКОГО ПОДХОДА А CAPELLA КОЛЛЕКТИВА PENTATONIX

В статье освещена специфика творческого метода американского вокального коллектива Pentatonix. Определено, что основой его репертуара являются кавер-версии классических произведений, народных песен и поп-хитов. Выделено такие черты метода этого коллектива, как внимание к драматургии произведений, наличие собственных разработок, сочетающихся с известным материалом, стремление к обновлению фактуры в песнях, направленное на раскрытие потенциальных возможностей оригинальной версии. Оценено высокое вокальное мастерство, усердие в создании аранжировок, умение оперировать новыми технологиями обработки звука делает их творчество достойным для подражания при воспитании молодых исполнителей.

Ключевые слова: вокал, а capella, Pentatonix, фактура, интерпретация, кавер-версия.

SPECIFICATION OF A CAPELLA COLLECTIVE PENTATONIX CREATIVE APPROACH

The aim of the article is to analyze the creative approach of the American a capella collective Pentatonix, whose study will contribute to the formation of ideas about possible transformations of the artistic work, as well as translate the logic of the development of vocal skills in the XXI century. It should be noted that for popular music, the general appeal of songs that have already become famous is quite typical. Their rethinking leads to the appearance of remakes, remixes or cover versions. So, for the creativity of the Pentatonix team, a rethinking of known hits is characteristic. Usually, in the musicology, the term “interpretation” is used to indicate qualitative changes in the performance of the work, which contribute to the emergence of a new version.

The band’s is traditionally recorded for Christmas songs, including the compositions by M. Leontovich’s “Shchedryk”, which is known in American culture under the title “Carol of the bells”. In addition to these works, the following compositions are presented: “Little Drummer Boy”, “The First Noel”, “Silent Night”, “Away in a Manger”, “That’s Christmas To Me”, “Winter Wonderland”, “O Come, All Ye Faithful”, “God Rest Ye Merry Gentlemen”, “White Winter Hymnal”, “Hallelujah”, “Joy To The World” and “Deck The Halls”. Although the majority of the repertoire of the band are cover versions, the band also has a number of author’s own songs, among which one should mention “The Baddest Girl”, “Natural Disaster”, “Love Again”, “Hey Momma” and “Run to You”.

It should be noted that virtually all the songs performed by the band are presented on the Internet in the form of video clips. “Given the specificity of the functioning of pop culture, for which there is a significant role of visual origin, it can be argued that the leading form of promotion of compositions is a video clip. Many interpretations are related to the creation of versions of not only the sound part of the work, but also the visual ones, the source and existence of which is the Internet.

Pentatonix is a versatile and unique band that sings in different styles and vocal manners – from variety to folk imitation. Their repertoire covers a large number of different works, including academic classical music, folk music, contemporary pop hits. Nevertheless, all material has an imprint of their own creative method. They adapt each work according to their own vision, striving for constant renewal and reinterpretation. The highlight of this is the high professional vocal skills emphasized by the great vocal range of each performer, the ability to represent the strengths of their own vocal apparatus, the ability to purely intonate and build a chord vertical well. They also use the latest achievements associated with technical voice processing. Their activities can serve as a specific example and standard for young singers in the field of pop vocal. The obtained results can be used in the preparation of specialists in the field of pop singing.

Key words: *vocal, a capella, Pentatonix, texture, interpretation, cover version.*

Для естрадної музики притаманна стильова різнобарвність. Хоча джаз, рок та поп-музика й мають чимало відмінностей, усі вони об’єднані спільним поняттям “естрадна музика”. Естрадні композиції часто отримують нове творче “обличчя”, завдяки тому, що різні виконавці створюють кавер-версії. Причому спектр стильових трансформацій може бути надзвичайно широким. Серед колективів, чия діяльність полягає в інтерпретації творів, що належать до рок-, поп- і джазової музики, можна виділити а capella гурт Pentatonix. Його творчість заслуговує на дослідницьку увагу, адже демонструє формування музичного продукту високого виконавського рівня, що вартий бути зразком для наслідування.

Творчість гурту Pentatonix досі не досліджена ґрунтовно в музикознавчій літературі. Джерелом інформації можуть служити Інтернет-ресурси, на яких подано біографічну інформацію щодо діяльності гурту [8–9]. Творчість гурту згадана в праці М. Голдберг [7], присвяченій викладанню синтетичних видів мистецтва в умовах мультикультурного суспільства. Питання інтерпретації музичних творів проаналізовані в ряді робіт вітчизняних

дослідників. Специфіка інтерпретації в музиці досліджена у працях українського музикознавця В. Москаленка [1], а проблема інтерпретування в поп-музиці розкрита в роботі В. Тормахової [5]. На принципі повторення, що притаманний культурі, акцентував видатний культуролог У. Еко [6]. Особливості сучасної культури, а саме превалювання кавер-версій та римейків відзначені у статті А. Тормахової [4]. Питання, пов'язані з функціонуванням естрадного мистецтва, висвітлені у працях таких дослідників, як Т. Самая [2] та В. Сиров [3].

Мета статті – проаналізувати творчий підхід американського а capella колективу Pentatonix, дослідження якого сприятиме формуванню уявлення щодо можливих трансформацій мистецького твору, а також транслюватиме логіку розвитку вокальної майстерності в XXI столітті.

Американський а capella гурт Pentatonix є одним із колективів, який протягом останніх років набуває дедалі більшої популярності. Він має змішаний виконавський склад. Його творча діяльність розпочалась зі співпраці трьох виконавців з Арлінгтона, штат Техас, – Скотта Хоуїнга (баритон), Мітча Грассі (контратенор) та Кірсті Мальдонадо (меццо-сопрано), які разом навчалися в Martin High School. У 2011 році вони записали кавер-версію пісні Леді Гага, яку відправили на конкурс, що сприяло їх популярності у рідній школі. Після вступу Скотта Хоуїнга до University of Southern California, який планував отримати там ступінь бакалавра естрадної музики, він почав співати в групі SoCal VoCals. У 2011 році він вирішив узяти участь зі своїми друзями в конкурсі “The Sing-Off”, проте згідно з вимогами, колектив мав складатися не менше ніж з п'яти учасників, що змусило їх запросити до гурту ще двох співаків – Аврієля Каплана (бас) та Кевіна Олушолу (біт-бокс). Хоча всі учасники гурту вперше зібралися за день до початку відбору учасників у конкурсі, їх успіх був приголомшливим, адже вони виграли третій сезон конкурсу “The Sing-Off”, отримали двісті тисяч доларів, а також контракт із звукозаписною компанією Sony. Назву “Pentatonix” придумав Скотт Хоуїнг, поклавши в основу пентатоніку – лад, що складається з п'яти звуків.

Подальша діяльність упродовж шести років була розміреною. Виконавський склад залишався незмінним, а щороку гурт випускав альбом, який містив кавер-версії відомих хітів. Варто зазначити, що для популярної музики загалом характерне часте звернення до пісень, що вже стали відомими. Їх переосмислення приводить до продукування римейків, реміксів або кавер-версій. Дослідник В. Сиров наголосив, що поганою є “одностороння орієнтація на “високу” класику або на музику розваг. У цій “центричності” двох слухацьких груп очевидна неповнота сприйняття життя, якщо не сказати про її неповноцінність” [3, с. 283].

Щоби позбутися термінологічної плутанини, звернемося до того розрізнення музичних творів, базованих на повторенні, яке подала у своїй праці вітчизняна дослідниця А. Тормахова: “В західній літературі, коли йдеться про музичне мистецтво, найчастіше використовують такий термін, як ремікс, а інші, наприклад кавер-версія (авторська музична композиція у виконанні іншого музиканта), реворк та власне римейк вважають окремими випадками реміксу” [4, с. 8]. Видатний культуролог Умберто Еко вказав у своїй роботі на те, що для культури як такої є притаманним повторення елементів музичного твору. “Такі типи повторення... трапляються в будь-якому виді художньої творчості: плагіат, цитування, пародія, іронічна репріза, гра в інтертекстуальність притаманні будь-якій художньо-літературній традиції” [6, с. 69].

Отже, для творчості колективу Pentatonix характерне переосмислення відомих хітів. Зазвичай у музикознавстві використовують термін “інтерпретація”, задля позначення якісних змін у виконанні твору, які сприяють виникненню нової версії. Вітчизняний автор В. Москаленко визначив декілька типів інтерпретацій: “Відповідно до характеру інтерпретаційних версій у музичній інтерпретації виділяються: слухацький, редакторський, виконавський, композиторський та музикознавчий різновиди” [1, с. 109]. У випадку Pentatonix можна сказати про виконавську та в певному сенсі композиторську інтерпретацію, маючи на увазі створення нових аранжувань творів. Традиційним для діяльності гурту є запис різдвяних пісень, у тому числі композиції “Щедрик” М. Леонтовича, яка відома в американській культурі під назвою “Carol of the bells”. Окрім них, у творчому доробку представлені такі композиції, як “Little Drummer Boy”, “The First Noel”, “Silent Night”, “Away in a Manger”, “That’s Christmas To Me”, “Winter Wonderland”, “O Come, All Ye Faithful”, “God Rest Ye Merry Gentlemen”, “White

Winter Hymnal”, “Hallelujah”, “Joy To The World” та “Deck The Halls”. Хоча більшість репертуару колективу становлять кавер-версії, гурт також має низку авторських власних пісень, серед яких варто згадати насамперед “The Baddest Girl”, “Natural Disaster”, “Love Again”, “Hey Momma” та “Run to You”.

Розглянемо деякі композиції гурту, які якнайкраще демонструють специфіку творчого підходу його учасників до інтерпретації вокальних творів. “Can’t help falling in love” – це надзвичайно відома пісня, перша версія була представлена у виконанні Елвіса Преслі, в якій поєднані танцювальні та вокальні риси. Протяжність вокальної партії компенсована мірною хвилюподібною пульсацією в партії супроводу. Відомим був варіант, який заспівав гурт UB40 у 90-х роках, поєднуючи риси реггі та диско. Проте в інтерпретації гурту Pentatonix він набув іншого жанрово-стильового забарвлення. Замість танцювальної пісні у стилі реггі вони створили повільну композицію в хоральному складі. Мінімізовані розспіви, немає імпровізування в манері соул. Розвиток відбувається за рахунок гармонізації та перегармонізації теми. Використані акорди з затриманням, із додаванням кварта, секунди та сексти. Фактором динаміки слугує модуляція, в середині композиції. Пісня звучить піднесено і дещо відсторонено, нагадуючи хорал. Наприкінці після модуляції відбувається незначне варіювання та додавання розспівів і трохи імпровізації в стилі соул у вокальних голосах. Це є не типовим для гурту, адже зазвичай його учасники часто змінюють фактуру, за одну пісню вони можуть змінити до чотирьох типів фактури та шести-семи різних поєднань голосів. Проте саме тут фактор стабільності – єдність. Мінімізуються виразні засоби, адже немає яскравих прийомів звуковидобування, немає концертності та шоу. Це – самозаглиблений філософський роздум.

Українська дослідниця В. Тормахова відзначила, що версії пісень часто можуть виникати у результаті того, що вони є надзвичайно відомими й автоматично наділяють виконавця популярністю, притаманною пісні. Крім цього, переінтерпретація може бути викликана спробою відзначити досягнення видатних музикантів чи явищ. “Інтерпретація поп-пісень виникає зазвичай як реакція на яскраву композицію, що є модною протягом невеликого відрізка часу. Виникнення версій може бути своєрідною даниною творчості конкретного виконавця з метою його вшанування” [5, с. 35]. Саме в такому ракурсі було зроблено попури з основних тем стрічки “Зоряні війни”, яке гурт виконав на American Music Awards у 2015 році. Починається композиція з акапельного вступу викладу “теми імперії”, де голосами вони імітують усі інструменти, які зазвичай її грали. Створюється дещо зловісний образ. Фактура представлена у традиційному для гурту ключі. Превалює гомофонно-гармонічний склад, котрий поділяється на такі пласти, як мелодія, бас, ритмізована гармонія. Після вступу, що передає маршеподібне начало, розпочинається невеликий контрастний перехід, після якого вступає симфонічний оркестр, виконуючи переможний марш тільки в інструментальному викладі. При другому проведенні додається гурт Pentatonix, який співає мелодію у зовсім іншій манері – близькій до звучання академічного хору. Вони фактично виконують функцію хору. Після початку “побічної” партії в ліричному епізоді вони співають тему блок-акордами в одному ритмі, підкреслюючи особливості терцієвого зіставлення тональностей. У даному розділі їх голоси яскраві й насичені, з використанням максимального вібрато, що робить їх подібним до багатоголосного хору. Саме в такому ключі вони й завершують композицію. Як ми бачимо, крім кавер-версій відомих хітів вокального типу в репертуарі колективу також є інтерпретації інструментальних творів, як-от “Танець феї драже” з балету “Лускунчик” П. Чайковського.

Варто зазначити, що фактично всі пісні, які виконує гурт, викладені в мережі Інтернет у вигляді відеокліпів. “Враховуючи специфіку функціонування поп-культури, для якої притаманна значна роль візуального начала, можна стверджувати, що провідною формою просування композицій є відеокліп. Чимало інтерпретацій пов’язано зі створенням версій не лише звукової частини твору, а й візуальних, джерелом існування та поширення яких є мережа Інтернет” [5, с. 35]. Оригінально вирішена обробка пісні “White Winter Hymnal”, адже в ній виконавці не лише співають музичні лінії, а й постійно відтворюють чітку ритмічну сітку, постійно плескаючи долонями по колінах, руках, лускаючи пальцями. Наголосимо, що

американські викладачі поступово впроваджують практику використання пісень гурту як наочний матеріал. Так, М. Голдберг зазначив, що “улюбленим прикладом моїх студентів у питанні демонстрації сфери виразності [мистецького твору] є залучення пісень популярного акапельного гурту Pentatonix. Його вибір пісень і аранжувань захоплює увагу студентів” [7, р. 199].

Цікавим є інтерпретування традиційної англійської різдвяної колядки “God Rest Ye Merry, Gentlemen”, – однієї з найбільш давніх та відомих. Один з перших виданих варіантів належить до 1760 року, відомим є її виконання шотландською поп-співачкою Енні Леннокс. Дана композиція типова для стилю гурту Pentatonix. Вони пишуть новий музичний матеріал, що відтіняє колядку та одночасно доповнює її. Він буде представлений після першого куплету пісні, в той момент, коли закінчується вербальний текст. Розпочинається пісня відразу з першого куплету, вона йде в хоральному викладі, помірному темпі. З початком нового матеріалу фактура розподіляється на звичні для гомофонно-гармонічного складу – мелодію, бас і гармонію. В даному розділі подано бітбокс. Він йде у швидшому темпі. Після його завершення в рухливішому темпі повертається музичний матеріал першого куплету, проте до нього додається бітбокс. Це чергування куплету та власного матеріалу буде зберігатися до самого кінця пісні. В третьому куплеті будуть виділятися солісти, а підголоски будуть йти у вигляді блок-акордів, що відтіняють мелодичну лінію. Подібна постійна зміна фактури є необхідною, адже коли йдеться про народну пісню, де багато куплетів, для того, щоб не виникало враження одноманітності, потрібно змінювати ті чи інші виразні засоби. У четвертому куплеті після звучання мелодичної лінії в мецо-сопрано починається авторський матеріал, який набуває розвитку – на ньому буде побудована кульмінація, котра створюється за рахунок висхідного секвенційного мотивного розвитку і нестійкої гармонії. Останнє проведення теми звучить як марш. Усі вокалісти співають в октавний унісон та чергують його з невеликими імітаційними вставками. Наприкінці цього куплету вони прискорюють темп, за рахунок чого підвищується напруження. Після цього як кода звучить їх авторський матеріал, де в надшвидкому темпі йдуть імітаційні побудови. В останньому куплеті спів супроводжується плесканням у долоні, що підкреслює кожен метричну долю, акцентуючи увагу на маршеподібному ритмі.

Хоча показником успішності виконавця є його власний репертуар, часом саме звернення до хітів дає змогу якнайкраще продемонструвати власну майстерність та креативний підхід. Виконання пісень, авторсьва учасників гурту є успішним у разі, якщо сам колектив уже став популярним. “Стововно запису, то дуже весело записувати оригінальні твори, оскільки ви буквально маєте повне творче панування і можете змінити слова / мелодії / ритми будь-якого моменту, не оглядаючись на іншу версію. Стововно виконання, то спочатку нам не сподобалося виконувати наші власні пісні, як кавер-версії, бо люди не знали їх” [8].

У 2017 році з гурту вирішив піти Авріель Каплан – для того, щоб розпочати творчу діяльність у дещо іншому напрямку – у вокально-інструментальному колективі, близькому до музики кантрі. Проте це не змінило принципів колективу, який продовжує рухатися в закладеному руслі. У інтерв'ю з учасниками гурту після їх перемоги на “The Sing-Off” К. Мальдонадо чітко визначила творчий підхід колективу, який на той час лише зароджувався. “Я вважаю, що єдиний музичний жанр, який ми не слухаємо, – це кантрі... Я переконана: дуже добре те, що кожний із нас любить різних артистів і має різні музичні смаки. Так ми привносимо свої уподобання в наші пісні й наш стиль” [9]. Вони завжди відкриті до сприйняття нового і прагнуть постійно оновлювати свій репертуар.

Творчість колективу, який здійснює певну адаптацію хітових творів, належних до різних стилів, є непересічним явищем. Т. Сама зазначає, що для сучасності притаманне переосмислення набутого творчого спадку в галузі естради, яке сприяє оновленню музичної культури. “У цьому разі процес виховання фахівців безпосередньо залежить від сучасного ставлення до розвитку всесвітньої музичної культури, що регламентує надання художньої змістовності естрадній музиці та відділяє її від комерційного продукту шоу-бізнесу” [2, с. 57]. Хоча більшість репертуару колективу становлять твори, що вже набули певного прочитання, це не применшує значення колективу для розвитку музичної практики.

Отже, Pentatonix – це універсальний та унікальний гурт, який співає в різних стилях та вокальних манерах – від естрадної до імітації народної. Їх репертуар охоплює велику кількість різних творів, що охоплюють академічну класичну музику, народну музику, сучасні поп-хіти. Попри це, увесь матеріал має відбиток їх власного творчого методу. Вони адаптують кожний твір під власне бачення, прагнучи до постійного оновлення та переінтерпретування. При цьому визначальною ознакою є висока професійна вокальна майстерність, підкреслена великим вокальним діапазоном кожного виконавця, здатністю представляти сильні сторони власного голосового апарату, вмінням чисто інтонувати та добре будувати акордову вертикаль. Також вони доречно використовують останні досягнення, пов'язані з технічною обробкою голосу. Їх діяльність може виступати як певний зразок та еталон для молодих виконавців у сфері естрадного вокалу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Москаленко В. Г. Аналіз у ракурсі музичної інтерпретації / В. Г. Москаленко // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського: науковий журнал. – № 1(1). – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2008. – С. 106–111.
2. Самая Т. В. Вокальне мистецтво в мистецтвознавчій науці: перспективи дослідження / Т. В. Самая // Культура України. – Випуск 53. – Харків, 2016. – С. 50–59.
3. Сыров В. Шлягер и шедевр (к вопросу об аннигиляции понятий) / В. Н. Сыров // Искусство XX века: элита и массы. – Н. Новгород, 2004. – С. 280–288.
4. Тормахова А. Римейк чи варіації? До проблеми розвитку сучасної музичної культури / Анастасія Тормахова // Університетська кафедра № 4/2015. – К. : КНЕУ, 2015. – С. 7–16.
5. Тормахова В. Особливості інтерпретації в поп-музиці / Вероніка Тормахова // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Мистецтвознавство. – № 1 (Вип. 36). – Тернопіль, 2017. – С. 32–36.
6. Эко У. Инновация и повторение. Между эстетикой модерна и постмодерна / Умберто Эко // Философия эпохи постмодерна: сборник переводов и рефератов. – Минск: Красико-принт, 1996. – С. 52–74.
7. Goldberg M. Arts Integration: Teaching Subject Matter through the Arts in Multicultural Settings, Edition 5 / Goldberg Merryl. – New York : Routledge, 2017. – 288 p.
8. Making Their Voices Heard [Electronic resource]. – Access mode : <https://www.tunecore.com/blog/2012/11/pentatonix-interview-making-their-voices-heard.html>.
9. Nededog J. “The Sing-Off’s” Pentatonix on Going From Newly Formed Group to the Shows Winners / Jethro Nededog // The Hollywood reporter. – 11. 29. 2011. – [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.hollywoodreporter.com/live-feed/nbc-the-sing-off-winners-pentatonix-interview-266936>.

REFERENCES

1. Moskalenko, V. (2008), Analysis in terms of musical interpretation, *Chasopys Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P. I. Chaikovskoho: naukovyi zhurnal* [The journal of the P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine: scientific journal], Vol. 1(1), Kyiv, P. Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine, pp.106–111. (in Ukrainian).
2. Samaya, T. (2016), Vocal Art in Art Study Science: Perspectives of Research, *Kultura Ukrainy* [Culture of Ukraine], Issue 53, Kharkiv, pp. 50–59. (in Ukrainian).
3. Syrov, V. (2004), Shlyager and masterpiece (to the question of the annihilation of concepts), *Iskusstvo XX veka: elita i massy* [The art of the XX century: the elite and the masses], Nizhny Novgorod, pp. 280–288. (in Russian).
4. Tormakhova, A. (2015), Remake or variation? The problem of the development of modern musical culture, *Universytetska kafedra* [University Department], Vol. 4, Kyiv, KNEU, pp. 7–16. (in Ukrainian).
5. Tormakhova, V. (2017), Features of interpretation in pop music, *Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Ser. Mystetstvoznavstvo*

- [The Scientific Issues of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University. Specialization: Art Studies], no. 1, Vol. 36, Ternopil, pp. 32–36. (in Ukrainian).
6. Eko, U. (1996), Innovation and repetition. Between aesthetics is modern and postmodern, *Filosofiya epokhi postmoderna: Sbornik perevodov i referatov* [The philosophy of the postmodern era: Collection of translations and essays], Minsk, Krasiko-print, pp. 52–74. (in Russian).
 7. Goldberg, M. (2017), Arts Integration: Teaching Subject Matter through the Arts in Multicultural Settings, Edition 5, New York, Routledge. (in English).
 8. Making Their Voices Heard, Electronic resource, available at: <https://www.tunecore.com/blog/2012/11/pentatonix-interview-making-their-voices-heard.html>
 9. Nededog, J. (2011), “The Sing-Off’s” Pentatonix on Going From Newly Formed Group to the Shows Winners, Electronic resource, available at: <http://www.hollywoodreporter.com/live-feed/nbc-the-sing-off-winners-pentatonix-interview-266936>.

УДК 784.1

Вікторія Шевченко
Світлана Добронравова
Олена Семенова

**СУЧАСНІ МЕТОДИ ОПРАЦЮВАННЯ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА ПРИКЛАДІ ХОРОВИХ ОБРОБОК
ОЛЕКСАНДРА ЯКОВЧУКА І ГАННИ ГАВРИЛЕЦЬ)**

У статті досліджено сучасні методи опрацювання народної пісні на прикладі обробок купальської пісні “Через наше сільце” для чоловічого хору а саpella О. Яковчука та для жіночого хору а саpella Г. Гаврилець. Специфіку їх авторських стилів розглянуто в інтерпретації народного першоджерела. Охарактеризовано своєрідність авторського підходу, його питомі риси щодо формотворення і засобів виразності для втілення закладених у народному зразку образності.

Ключові слова: українська музика, хорова обробка, обробка народної пісні, О. Яковчук, Г. Гаврилець.

Викторія Шевченко
Светлана Добронравова
Елена Семёнова

**СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ ОБРАБОТКИ НАРОДНОЙ ПЕСНИ
(НА ПРИМЕРЕ ХОРОВЫХ ОБРАБОТОК
АЛЕКСАНДРА ЯКОВЧУКА И АННЫ ГАВРИЛЕЦ)**

В статье исследованы современные методы обработки народной песни на примере обработок купальской песни “Через наше сельцо” для мужского хора а саpella А. Яковчука и для женского хора а саpella А. Гаврилець. Специфика их авторских стилей рассмотрена в интерпретации народного первоисточника. Охарактеризовано своеобразие авторского подхода, его удельные черты по формообразованию и средств выразительности для воплощения заложенной в народном образце образности.

Ключевые слова: украинская музыка, хоровая обработка, обработка народной песни, А. Яковчук, А. Гаврилець.